

תחת חסות צה"ל חסר האונים מתחדשת מלחמת האזרחים הלבנונית - כאשר אנשי הפלאנגות רודפים את הדרוזים והאחרים

תקרית בעאל

את מלוא מורכבות הבעיה, שלתוכה נקלעה ישראל בלבנון, "זה כמו לדרוך בתוך דבק", אמר על כך מיוזרחן בשיי רות פעיל, "אתה מצליח בקושי להרים רגל אחת, ואז השניה נדבקת חזק יותר".

פרעון חשבונות

מי באמת ירה על הסיוור? אם לא ייתפסו היוזרים, לא ניתן יהיה לדעת זאת לעולם. אך ניתן להעלות שלוש השערות, כל אחת מהן נוחה לגור רם אחר בקשר הלבנוני:

● **דרוזים אנשי עיני.** לאנשי הפלאנגות השערה זו היא הר נוחה ביותר. חיילי המיליציות השמאליות של ג'ונבלאט, כך אומרים עסקנים נוצרים, לא פרקו נשקם, אלא הסתירו אותו בבתייהם. בכלל, אומרים במטהו של ג'מייל בכיירות, הדרוזים בוודאי נותנים מחסה בבתייהם ללוחמים פלסטינים. גם זו הודמנות - אם רק ישראל תרשה - לפרוע עימם את חשבון מלחמת האזרחים.

העובדה התומכת בהשערה זו: הירי בוצע קרוב ליישוב דרוזי. לכן הדגיש רדיו הפלאנגות, בדיווחיו על התקרית, את שם העיירה עליי.

● **רוחמי אש"ף.** זו השערה הנוחה ביותר לשלטונות צה"ל בכיירות. בעזרתה ניתן, אולי, לשכך זמנית את המתחים בין הדרוזים ואנשי המיליציות של הימין. לישראל גם נוח שאייביה היחידים בלבנון יהיו הפלסטינים.

לחיזוק השערה זו, מביאים העיתונאי

חדר שני גברים נרגשים. על פניו של אחד מהם סימני חבלה, פנס כחול גדול מעטר את עינו. השני מסיר את חולצתו, ומגלה על גבו חבורות ושטפידם תת-עוריים חמורים. השניים, ריאד איסמאעיל אל-קונטאר ובן-דודו, מוהיב עלי שוחררו משבי הפלאנגות.

לפני יומיים, כך סיפרו, הופיעו בכיירות חייילים במדי צה"ל, מלווים באנשי הפלאנגות. החיילים חקרו אותם אם הם מסתירים פלסטינים. בתום החקירה הם נמסרו לידי אנשי הפלאנגות, שלקחו איתם משם בכוח.

סימני החבלות על גופם, סיפרו ה-שניים, הם תוצאה של מכות מידי ה-פלאנגיסטים, כיבוי סיגריות בעזרת על גופם ומכות שוט מאולתר, העשוי מכבל חשמלי.

הרוחות בקרב הנוכחים בחדר שוב סערו. הם חזרו על דרישתם להקים מיר ליציה דרוזית חמושה. כ-30 המבוגרים - רובם בלבוש מסורתי - שישבו על כיסאות שהוצבו ליד קירות החדר, וכי

שהיה שרייה הגנה בממשלות לבנון במשך 30 שנה.

עשרות דרוזים בתבושות מסורתיות התקבצו בחדר האורחים, כדי לשטוח לפניו את טענותיהם נגד הנוצרים, המתכילים להם. רבים מהקשישים, מנהיגי העדה בכפרים שבהריהו, סבורים שיש לצייד את הצעירים בנשק, כדי להתגונן מפני חיילי הפלאנגות.

מגיד ארסלאן, ישיב המשותק במחיצת גופו השמאלית ומתקשה בדיבור, יושב בכורסתו. מפעם לפעם ניגשת אליו אחות פרטית, מגישה לפיו סיגרייה ומציתה אותה.

ארסלאן מנסה להרגיע את הנוכחים. לא, אין הוא מאמין כי אנשי הפלאנגות מנסים להתנכל לדרוזים. "אלה מקי רים בודדים, של אנשים שאינם נשמע עים לבשיר ג'מייל", הוא אומר.

האמיר הקשיש חייב להתנהג בוהיירות של לוליון. בשנים האחרונות הניגה את הדרוזים בשוף מישפחה יריי, בה, מישפחתם של בני ג'ונבלאט. אלה עמדו בראשה של קואליצית השמאל-

ר יום השלישי שעבר, בשעה 11 בלילה, הודיע רדיו הפלאנגות, רדיו לבנון החופשית, כי סיוור של צה"ל הותקף ממארב, שעה קלה קודם לכן, ליד העיירה הדרוזית עליי. על-פי ידיעה זו, נפצעו שני חיילים.

קול ישראל לא הזכיר כלל את התקרית. במהדורת החדשות של חצות נמסר, כי שקט שורר בכיירות. רק למחרת, ביום הרביעי, ב-7 בבוקר, הודיע דובר צה"ל על המארב, בעיקול הדרך בין עליי והשכונה המארונית עאריה. בתקיפה נפצעו שישה חיילי צה"ל. האי-חזר בהודעה הישראלית הוא בשל הרצורך להודיע למישפחות הנפגעים.

בשעות לפני הצהריים, ביום הרביעי, המשיך רדיו הפלאנגות לעסוק בעניין. לדבריו, תקפו בלילה מסוקים ישראלים בסביבות עליי, במהלך מירדף אחרי חזרי ליה שתקפה את הסיוור.

הפעם היתה זו גזומה חסרת-שחר. הר מסוק היחיד שחג מעל עליי באותו הלילה, היה המסוק שפינה פצועים. אני שי המארב נעלמו מייד אחרי התקרית

להם, האמיר הוא לוחם ותיק. ב-1943 נלחם נגד הכיבוש הצר-פתי, ב-1947 השתתף בקרב במלכיה. היום הוא שומר על יחסים קורטיים עם שילטונות צה"ל ומנסה לשמור על אווירה מאופקת.

שואלים זקני העדה הדרוזית, שהגיעו אל מנהיגם, האמיר מגיד ארסלאן, הנועמים על חיילי הפלאנגות, שמתנכלים

"מי יגן עלינו?" האמיר מגיד ארסלאן, הנועמים על חיילי הפלאנגות, שמתנכלים

מוסלמים-פלסטינים בלבנון, וכך וזהו כל הדרוזים כחלק מקואליציה זו. עם הכיבוש הישראלי, הודיע וואליד ג'ונבלאט כי הוא פורש מהחיים המדיניים. את החלל בעדה נקראה למלא מישפחת ארסלאן. הארסלאנים אכן הפכו במהירות למנהיגי הדרוזים. השיטה היא פשוטה: כל

דרוזי שיש לו עניין עם השלטונות, נש-לח לבית ארסלאן. שם, אולי, יעוררו לך, אומרים לו.

מאת גילה רזין

כמנהיג חדשישן לבני עדתו, עליו להגן קודם כל על הדרוזים. לשם כך עליו לשמור על יחסים טובים עם השלטונות הישראליים. אסור לו לשכוח גם שיריבו, בשייר ג'מייל, הוא בעל כריי תם העיקרי של הישראלים.

לחוך החשיכה, וצה"ל, שהטיל עוצר על הסביבה, לא גילה את עיקבותיהם.

אין זו הפעם הראשונה שהודעות רדיו הפלאנגות נעות בין אינפורמציה מהימנה ומהירה ובין גזומות. הרדיו של בשייר ג'מייל, כמו גם עיתונו, אל-אמל, נוהגים לנפח ידיעות על הפגות בכיירות המערבית או שכונות פלסטינים סמוכות, על קשיי החיים תחת המצור הישראלי ועל אבידות הפלסטינים. מלבד העלאת המוראל בשורותיהם, תורמת דיס-אינפורמציה זו, בוודאי, את תרומתה למילחמת-העצבים המתנהלת בכיירות.

אך כאשר הודיעו הפלאנגות, למחרת התקרית, על קרבות בעליי, הם פעלו בשם אינטרס אחר. הרמז שהובלע בין השורות: אין לסמוך על הדרוזים תושבי עליי, כי הם פועלים בכוח הנשק נגד הצבא הישראלי.

שוט מאולתר

ר יום הרביעי הגעתי לעליי. ב-כניסה לבית מפואר, מוקף חורשת ארזים, חנו עשרות מכוניות מפוארות. זהו ביתו של האמיר מגיד ארסלאן, מי

נעדרים רשימה של שמות נעדרים מחזיקה בידה אשתו של האמיר, חאוולה ארסלאן. ב-רשימה שהיא מתכוונת להעביר לנציגי צה"ל במקום, נאספו יותר מ-12 שמות. אים הישראלים בכיירות את העובדה, כי ביום שלישי אחרי הצהריים נפתחו מחרי סומייהגבול בין שני חלקי העיר לתנועה דו-סטרית, בלי פיקוח. רק למחרת הוחי זו הפיקוח על היוצאים ממערב בכירות, ונאסרה שוב הכניסה לאיזור הנצור.